

Det var en nat ved Elversø

Finn HØFFDING (1899-1997)

1. Det var en nat ved El -ver-sø i Dan-marks sva - le
2. Jeg så dit an-sigt, El -ver mø, i Dan-marks sva - le

som - mer. 7 Krat-ro - se sov ved ka - pri - fol af
som - mer. For - el - sket sov en sol - dag ind ved

sød-me tung og mæt af sol. Jeg så dit an-sigt,
mid-nats-mul-mets he - de kind. Dit kys jeg fik ved

El-ver-mø, — men nat - ten går og kom - mer. —
El-ver-sø, — men nat - ten går og kom - mer. —

3 Du kyssede mig, Elvermø,
i Danmarks svale sommer.
I blomst stod nattens blege hyl
for dine søde øjnes skyld.
Nu må jeg gå ved Elversø,
mens natten går og kommer.

4 Nu må jeg gå ved Elversø,
i Danmarks svale sommer.
Og tænke på hin midnatsstund,
da nat og dag lå mund ved mund.
Forsvundet er hver Elvermø -
men natten går og kommer.

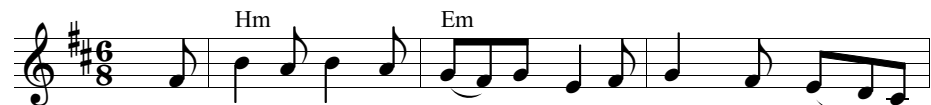
Ludvig HOLSTEIN (1864-1943)

Det var en nat ved Elversø

1		
Det var en nat ved Elversø i Danmarks svale sommer. Kratrose sov ved kaprifol		Es war eine Nacht am Elfensee im lauen Sommer Dänemarks. Kartoffelrose schlief neben Gartengeißblatt
af sødme tung og mæt af sol.		schwer von Süße und satt von der Sonne.
Jeg så dit ansigt, Elvermø, men natten går og kommer.		Ich sah dein Gesicht, Elfenjungfrau, aber die Nacht geht und kommt.
2		
Jeg så dit ansigt, Elvermø, i Danmarks svale sommer. Forelsket sov en soldag ind ved midnatsmulmets hede kind.		Ich sah dein Antlitz, Elfenmädchen, im lauen Sommer Dänemarks. Verliebt schlief ein sonniger Tag ein an der heißen Wange der Mitternachtssonne.
Dit kys jeg fik ved Elversø.		Deinen Kuss habe ich in Elversø bekommen.
Men natten går og kommer.		Aber die Nacht geht und kommt.
3		
Du kyssede mig, Elvermø, i Danmarks svale sommer. I blomst stod nattens blege hylde		Du küsstest mich, Elfenjungfrau, im lauen Sommer Dänemarks. In der Blüte stand der bleiche Holunder der Nacht
for dine søde øjnes skyld. Nu må jeg gå ved Elversø, mens natten går og kommer.		um deiner lieben Augen willen. Jetzt muss ich zum Elfensee gehen, während die Nacht geht und kommt.
4		
Nu må jeg gå ved Elversø, i Danmarks svale sommer. Og tænke på hin midnatsstund, da nat og dag lå mund ved mund.		Jetzt muss ich zum Elfensee gehen, im lauen Sommer Dänemarks und an jene Mitternachtsstunde denken, als Nacht und Tag zusammen lagen Mund an Mund.
Forsvundet er hver Elvermø – men natten går og kommer.		Verschwunden sind alle Elfenjungfrauen – aber die Nacht geht und kommt.

Det var en nat ved Elversø

Finn HØFFDING (1899-1997)

1. Det var en nat ved El - ver - sø i Dan - marks sva - le

2. Jeg så dit an - sigt, El - ver mø, i Dan - marks sva - le

som - mer. 7 Krat - ro - se sov ved ka - pri - fol af

som - mer. For - el - sket sov en sol - dag ind ved

sød - me tung og mæt af sol. Jeg så dit an - sigt,

mid - nats - mul - mets he - de kind. Dit kys jeg fik ved

El - ver - mø, — men nat - ten går og kom - mer. —

El - ver - sø, — men nat - ten går og kom - mer. —

3 Du kyssede mig, Elvermø,

i Danmarks svale sommer.

I blomst stod nattens blege hylt

for dine søde øjnes skyld.

Nu må jeg gå ved Elversø,

mens natten går og kommer.

4 Nu må jeg gå ved Elversø,

i Danmarks svale sommer.

Og tænke på hin midnatsstund,

da nat og dag lå mund ved mund.

Forsvundet er hver Elvermø -

men natten går og kommer.

Ludvig HOLSTEIN (1864-1943)